

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

iiij. An gaudeat excommunicatus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

Inftabis, fufpenfus, vel interdictus ab ingreffu Ecclefie denunciatus priuatur fepultura Ecclefie, ergo & priuatur immunitate eiusdem.

Respondetur, concedo antecedens: at nego consequentiam; quia in pœnis (præsertim in præiudicium immunitatis Ecclesiasticæ, quæ est quammaximè fauorabilis) non valet illatio de casu ad casum, etiam à maioriore, nedum à paritate rationis, sicuti diffusè dicitur *infra dub. 24. sect. 3.*

SECTIO III.

An gaudeat excommunicatus?

SVMMARIVM.

- 1 Excommunicatus, licet denunciatus, vel non toleratus, gaudet Ecclesiastica immunitate.
- 2 Clericus excommunicatus non perdit priuilegium fori, vel canonis, nec excommunicatus immunitatem.
- 3 Ecclesia interdicta non perdit priuilegium immunitatis.
- 4 Excommunicatus licet sit exclusus ab Ecclesia formaliter, hoc est à fidelium communione, non tamen est exclusus à materiali ob immunitatem.
- 5 Excommunicatus non defenditur ab Ecclesia ratione delicti, sed ratione priuilegij immunitatis Ecclesiæ ipsi competentis.

Respondetur, quod gaudet etiam excommunicatus, quamvis denunciatus, vel non toleratus, ob eandem rationes modò supradictas.

Confirmatur, quia clericus excommunicatus non perdit priuilegium fori, vel Canonis: ergo nec laicus excommunicatus perdit hanc immunitatem. Confirmatur secundo, quia Ecclesia interdicta (vt dicebatur *cit. dub. 9. sect. 4.*) non perdit priuilegium immunitatis, ergo nec perdit illud homo excommunicatus.

Atque ita ex communi etiam docent Sylu. *verb. immunitas 3. quæst. 3.* Angelus *eod. verb. num. 11.* Rosella etiam *eodem verb. immunitas 2. num. 7.* Armilla *eod. verb. num. 7.* Nauar. *cap. 25. num. 20.* Alter. *de cens. tom. 1. lib. 2. cap. 50. l. 3.* Fagundez *de præceptis Ecclesiæ, præc. 2. lib. 4. cap. 3. n. 60.* Ioan. de la Cruz *part. 1. præcepti 8. q. 3. art. 1. dub. 1. concl. 2.* Chartarius *de iur. crimin. 59. num. 17.* Lezana *verb. immunitas, num. 5.* Diana *part. 1. tract. 1. resol. 34.* & alij Doctores præcedenti *sect. num. 6.* citati contra Felinum, & Summam Confessorum *vbi supra.*

Obiicies, excommunicatus est exclusus ab Ecclesia, & fidelium participatione: ergo exclusus erit à priuilegio immunitatis.

Respondetur, concedo antecedens, si scilicet intelligatur, (vt suprà dicebam) de exclusione ab Ecclesia formali: at nego consequentiam: quia (vt etiam suprà dicebam) in pœnis (præsertim si sit in præiudicium Ecclesiasticæ immunitatis, quæ est quammaximè fauorabilis) non valet illatio de casu in casum, etiam à maioriore, nedum à paritate rationis.

Inftabis, excommunicatus est rebellis Ecclesiæ, ergo non est cur ab illa defendatur.

Respondetur, similiter concedo antecedens: at distinguo consequens: non est cur ab illa defendatur, si attendamus personam, & delictum, concedo: si attendamus Ecclesiæ pietatem (quæ in hoc magis reluctet) & loci sanctitatem, nego. Vide quæ dicuntur *infra dub. 22. & dub. 24. sect. 21.*

SECTIO IV.

An gaudeat hæreticus? Vbi etiam agitur de Gentili.

SVMMARIVM.

- 1 Hæreticus in aliis criminibus præter hæresim, quæ est casus exceptus, gaudet Ecclesiastica immunitate.
- 2 Lex priuans Hæreticum immunitate Ecclesiastica, intelligi debet formaliter, quatenus hæreticus est, non autem quatenus homicida est.
- 3 Opinio, quod hæreticus in aliis criminibus gaudeat immunitate, est saltem probabilis, vt concedunt etiam multi ex aduersariis.
- 4 Quando due opiniones sunt probabiles, illa amplecti debet, quæ fauet Ecclesiæ.
- 5 Vbi crimen non est exceptum, non habemus fundamentum, vt excipiamus personam.
- 6 Hæreticus si sit reconciliatus Ecclesiæ, absque dubio gaudet Ecclesiæ immunitate, quia licet fuerit, de presenti tamen hæreticus non est. Idem dic cum Diana de S. hismatibus, Apostatis, Hæreticorum fautoribus, & cæteris, si non sint cum errore intellectus.
- 7 Iudeus, Saracenus, & qui umque alius Gentilis conficiens ad Ecclesiam gaudet Ecclesiastica immunitate, siue confugiat ex delicto non excepto, siue ex debito ciuili.
- 8 Priuilegium immunitatis indistinctè conceditur omnibus, estque non tam personale, quam locale, conceditur enim personis non ratione personæ, sed ratione loci, qui sacer, & sanctus est.
- 9 Priuilegium loco concessum extenditur ad omnes ibi existentes.
- 10 Priuilegium immunitatis est fauorabile, & ideo latè interpretandum.
- 11 Opinio in contrarium, quod si infideles contra fideles flagitia commiserint, non gaudeant immunitate, est satis probabilis.
- 12 In lege veteri constituta erant ciuitates refugij pro Iudeis, & fratribus eorum, non autem pro Gentilibus.
- 13 Salomonis templum alienigenis ingredi, vel limine tenus attingere non licebat.
- 14 In sacra Scriptura pro aduenis, & peregrinis intelliguntur qui eundem Deum, eademque præcepta, caeremonias, & sacrificia colebant.
- 15 Presbyteri hi vocabantur, qui vt iure ciuitatis fruerentur, vel promissionum participes fierent, circumcidebantur, ac legi se subiciebant.
- 16 Infideles qui non sunt ex circumcisione, ex lege veteri non gaudebant refugio.
- 17 Lex Moysis quoad hæc confugij loca cum cæteris moralibus præceptis ad nos translata non fuit, atque ideo nunc abrogata est.
- 18 Infideles mirum non est, si (cum simus in tempore gratiæ) alliciantur per aliquod priuilegium, ad conuersionem.
- 19 Textus in l. 1. C. de his, qui ad Ecclesiam confugiunt, excludens Gentiles à priuilegio immunitatis, non est obseruandus, cum sit de iure ciuili & Pontifici iuri contrarius.
- 20 Par non est, quod ab Ecclesia defendatur is, qui eius gremio, iutele, ac fidei se committere prorsus non vult.
- 21 Canones statuentes immunitatem reis, videntur loqui secundum materiam subiectam, de personis scilicet sub iurisdictione Ecclesiæ constitutis.